

“Không liên quan gì hết.” Ông lão ngập ngừng một lát rồi nói tiếp: “Ông chỉ muốn nói với con rằng, trên thế gian này không có ai giống nhau hoàn toàn, ngay cả bản thân con trong gương cũng không thể giống con y hệt.”

Linh sực hiểu. Anh cúi chào ông lão rồi ra về.

Đến tối, Lãnh nhận được một món quà từ anh trai: một tấm gương và một nhánh hoa. Linh kể lại cho Lãnh nghe toàn bộ câu chuyện mà ông lão đã dạy. Hai anh em cùng cười, thế là họ cười bỏ được khúc mắc trong lòng bao năm qua.

Ngày hôm sau, hai anh em cùng xuất hiện trước mặt bạn bè, không e ngại điều gì nữa. Dù mọi người vẫn nhận nhầm nhưng hai anh em không còn bận tâm, bởi cả hai đều hiểu: bản thân mình là có một không hai.

DẤU ẤN TRƯỜNG THÀNH

Mỗi người có bản sắc của riêng mình. Bạn không cần ngưỡng mộ hay bắt chước bất cứ ai. Bạn có những ưu điểm mà người khác không có, và ngược lại. Vì thế, chỉ cần tin vào chính mình, bạn sẽ trở thành người tuyệt vời nhất.

02. Lòng khoan dung và điều kì diệu

Bobby là một chủ xưởng giấy tốt bụng. Một lần nọ, Mickey, một công nhân trong xưởng, tới làm ca đêm trong tình trạng say khướt. Anh chàng nôn khắp xưởng. Mọi người trong xưởng vội vàng giắt lấy chai rượu trong tay anh ta, kéo anh ta ra khỏi máy cắt giấy để tránh nguy hiểm và dọn dẹp sàn nhà.

Cuối cùng, mọi người đưa anh ta ra khỏi xưởng, tìm tạm một góc bên ngoài cho anh ta ngồi. Đúng lúc ấy, Bobby đi kiểm tra xưởng. Ông thấy Mickey đỡ đầu ngồi dựa vào tường. Ông dìu anh ta lên xe và đưa về nhà.

Thấy chồng say khướt trở về, vợ Mickey hốt hoảng:

“Trời ơi, sao lại thế này? Anh sẽ bị ông chủ đuổi việc mất!”

Ông Bobby im lặng.

Vợ Mickey vừa đỡ chồng vừa khóc. “Làm sao đây? Làm sao đây? Chúng ta còn phải nuôi ba đứa con, anh không thể mất việc được... anh Mickey, giờ phải làm sao đây?”

Lúc này Bobby mới nói: “Tôi chính là ông chủ của Mickey, anh ấy sẽ không bị đuổi việc đâu.”

Nghe vậy, vợ Mickey sững sốt.

Ông Bobby nói tiếp: “Lần này tôi bỏ qua cho anh ấy, chị hãy khuyên anh ấy bỏ rượu, nếu không, anh ấy sẽ thất nghiệp thật đấy.”

Trở về xưởng, quản đốc đề nghị ông Bobby sa thải Mickey, bởi từ trước đến nay chưa có ai vi phạm kỉ luật đến mức này. Nhưng ông Bobby đáp: “Mickey là một công nhân lành nghề. Ai cũng từng mắc sai lầm. Chúng ta hãy tha thứ cho anh ấy lần này. Hãy cho anh ấy thêm một cơ hội, và quên chuyện hôm nay đi!” Ông nói hết như vậy với những người khác, và hi vọng sau này mọi người sẽ giúp đỡ Mickey.

Ngày hôm sau, khi Mickey đến làm ca đêm, không ai nhắc lại chuyện đó nữa. Sự khoan dung của ông Bobby khiến Mickey vô cùng cảm động. Anh luôn ghi nhớ chuyện này trong lòng.

Hai năm sau, công xưởng không may cháy lớn. Dù mọi người cố gắng dập lửa, nhưng tất cả giấy vẫn cháy thành tro bụi. Ông Bobby đối mặt với nguy cơ phá sản, nợ nần chồng chất. Ông vô cùng tuyệt vọng. Ông quyết định đóng cửa nhà xưởng, dùng tiền để dành của mình để trả trợ cấp thôi việc cho công nhân. Ông trả luôn cho các công nhân tiền lương tháng sau, đủ để họ vượt qua giai đoạn khó khăn.

Các công nhân đều rất cảm động trước lòng tốt của ông chủ. Sau khi nhận khoản tiền này, Mickey không tìm công việc khác mà suy nghĩ xem có thể làm gì giúp ông chủ. Anh bôn ba khắp nơi, tìm lại đồng nghiệp cũ và nói với họ: “Chúng ta đã nhận ân huệ to lớn của ông Bobby.

Ông ấy sắp phá sản mà vẫn cố trả lương cho chúng ta. Biết đi đâu tìm ông chủ tốt như thế? Tôi nghĩ chúng ta nên đền ơn ông ấy, hãy cùng giúp ông ấy khôi phục công xưởng!”

Các đồng nghiệp khác đồng ý. Thế là, nhờ nỗ lực của Mickey, mọi người lần lượt quay lại xưởng, dọn dẹp đồng tro tàn, sửa sang máy móc, dùng tiền trợ cấp thôi việc mua một ít nguyên liệu. Sau ba tháng đầy gian nan, công xưởng hoạt động trở lại. Ông Bobby cảm động nghẹn ngào nắm chặt tay Mickey và những công nhân khác.

Giờ đây, quy mô xưởng giấy đã lớn hơn rất nhiều. Chưa một công nhân nào của ông Bobby xin nghỉ việc. Nghe xong câu chuyện cảm động này, những người mới vào làm đều vô cùng cảm phục ông chủ, ai cũng làm việc hết lòng.

ĐẤUẤN TRƯỜNG THÀNH

*Một ông chủ có tấm lòng
độ lượng chắc chắn sẽ
được ủng hộ và yêu mến.
Nếu biết cảm thông, ta sẽ
tạo dựng được môi trường
hài hòa, tốt đẹp.*

03. Cái ôm mạnh hơn cái tát

Khi nói đến tình yêu và sự quan tâm mà cha dành cho mình, vua bóng đá Billy thường rủ rỉ kể một câu chuyện: “Khi tôi suýt lầm đường lạc lối, cái ôm ấm áp của cha đã nâng đỡ tôi. Cái ôm mạnh hơn rất nhiều so với những cái tát.”

Billy sinh ra tại một thị trấn nhỏ nghèo nàn của đất nước Brazil. Ở Brazil, bóng đá là môn thể thao vua. Cha Billy từng là cầu thủ bóng đá. Vì chấn thương, ông buộc phải giải nghệ. Gia cảnh của Billy vô cùng khó khăn. Nhờ niềm cảm hứng từ cha nên từ nhỏ Billy đã đam mê và có năng khiếu đá bóng.

Cha Billy rất muốn bồi dưỡng năng khiếu này của con, nhưng vì nhà quá nghèo, không mua nổi quả bóng, ông đành dùng một chiếc bút tất lớn, vải vụn và giấy báo để làm một quả bóng tặng Billy.

Từ đó trở đi, xóm giềng thường xuyên thấy bóng dáng đen nhem, gầy gò của Billy trên nền đất mấp mô trước cửa nhà. Lúc nào họ cũng thấy cậu say mê đá bóng.

Billy tiến bộ rất nhanh. Năm lên mười tuổi, cậu dẫn dắt đội bóng khu phố giành nhiều huy chương trong các giải phong trào. Những người dân Brazil yêu thích bóng đá

rất quan tâm đến Billy. Nhiều người trong thị trấn bắt đầu chủ động chào hỏi Billy.

Được mọi người hâm mộ, Billy bắt đầu trở nên kiêu ngạo. Cậu đắm chìm trong những lời khen ngợi và bắt đầu nghiện thuốc lá. Nhưng vì chưa đủ tuổi đi làm nên Billy không có tiền mua thuốc lá. Thế là cậu bắt đầu xin thuốc lá của người khác.

Một lần nọ, khi Billy đang xin thuốc, cha cậu xuất hiện. Ông không nói gì nhưng khuôn mặt đầy phẫn nộ và ánh mắt đau buồn của ông khiến Billy luống cuống. Cậu hổ thẹn cúi đầu.

Về nhà, Billy thấp thỏm sợ cha giận. Người cha cũng cố gắng kiềm chế. Một lúc sau, ông bình tĩnh hỏi Billy: “Con hút thuốc bao lâu rồi?”

“Con chỉ hút mấy lần thôi!” Billy dè dặt đáp.

Cha Billy đột nhiên giơ cánh tay lên. Billy sợ hãi lùi lại vài bước. Cậu thầm nghĩ, *lần này mình vừa hút thuốc vừa nói dối, chắc chắn cha sẽ phạt mình rất nặng*, dù trước đó, cậu chưa bị cha đánh bao giờ.

Ngoài dự đoán của Billy, cha không những không đánh mà còn ôm cậu thật chặt. Cha bảo Billy: “Con ơi, con rất tài năng, cha hi vọng con trở thành một cầu thủ giỏi. Nhưng một cầu thủ giỏi thì phải có sức khỏe và phẩm chất tốt. Những thói hư tật xấu như hút thuốc, uống rượu không những làm tổn hại sức khỏe mà còn huỷ hoại những phẩm chất tốt đẹp của con. Chọn môn thể thao yêu thích hay hút thuốc để tàn phá bản thân? Con hãy tự chọn con đường tương lai của mình đi!”

Dứt lời, ông buông con trai ra, lấy tờ tiền duy nhất còn sót lại trong chiếc ví xẹp lép của mình, nhét vào tay Billy rồi nói: “Nếu con không kiếm chế nổi thì cứ cầm mà mua thuốc hút! Chìa tay xin người khác sẽ đánh mất lòng tự trọng của mình, con ạ.”

Billy xấu hổ nhìn đồng tiền trong tay. Cậu cúi đầu, trào nước mắt. Khi ngẩng đầu lên, cậu thấy gương mặt cha cũng đăm lẹ.

Cậu quyết tâm bỏ thuốc.

Billy nói được làm được. Từ đó trở đi, cậu không hề nhiễm bất kì thói hư tật xấu nào nữa. Không chỉ thế, Billy còn nỗ lực tập bóng. Cuối cùng, với kĩ thuật đỉnh cao, Billy được đánh giá là một trong những cầu thủ bóng đá vĩ đại nhất thế kỉ hai mươi.

DẤU ẤN TRƯỜNG THÀNH

Khi mong muốn thay đổi một người, nhất là người thân, bè bạn, chúng ta không nên dùng những biện pháp cứng rắn. Một cái ôm ấp áp sẽ nâng đỡ ta gấp bội một cái tát cảnh báo.

